

Vítejte

v Euroregionu Beskydy

Realizováno z projektu „Cezhraničný turizmus v Euroregióně Beskydy“ spolufinancovaného z prostředků ERDF v rámci OPPS SK-CZ 2007-2013

**PROGRAM
CEZHRANIČNEJ
SPOLUPRÁČE**
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

**EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA**
SPOLOČNE BEZ HRANÍC

Kysucký triangel – Trojmedzie

Euroregión Beskydy spája na svojom území prihraničné oblasti troch stredoeurópskych krajín. V jednom bode sa tu stretávajú hranice všetkých jeho troch členských krajín – Slovenska, Česka a Poľska. A tak pri našej ceste po jednotlivých kútoch slovenskej časti euroregiónu nemôžeme opomenúť tzv. Kysucký triangel, združenie obcí Čierne, Skalité a Svrčinovec. Ten leží priamo na hlavnom ťahu, ktorý spája Žilinu s Ostravou. Obec bola založená v roku 1658 a podobne ako vo viacerých kysuckých dedinách, aj v okolí Svrčinovca nájdeme typické kysucké lazy, jedny z najtypickejších príkladov rozptýleného osídlenia na Slovensku. Historickú dominantu Kostol Ružencovej Panny Márie z roku 1937 vysvätili neskôr v roku 1945. Bol postavený aj vďaka finančnej pomoci zahraničných Slovákov, ktorí v minulosti emigrovali z tohto chudobného kraja. Kaplnka Sedembolestnej Panny Márie dostala novú podobu po rekonštrukcii budovy bývalej školy. Pamätná tabuľa je venovaná učiteľovi a známemu spisovateľovi Petrovi Jilemnickému, ktorý tu istý čas pôsobil. Kolorit Svrčinovca dotvára i nádherné prírodné prostredie a množstvo ciest pre cykloturistiku. Viaceré chodníky určené pre pešiu turistiku sa zas napájajú na susedné Česko. Ku obci sa však viaže aj ďalšia historická pamiatka, tzv. Valy. Tie ležia často pri turistických trasách a dokladujú bývalé opevnenie Těšinského kniežatstva proti výpadom Turkov, ktoré zasahovali až na územie Horného Uhorska.

ského kniežatstva proti výpadom Turkov, ktoré zasahovali až na územie Horného Uhorska.

Ak sa chceme dostať do obce **Čierne**, musíme pred Svrčinovcom odbočiť na smer Zwardoň (Poľsko). Pomerne mladá obec pochádza zo 17. storočia a práve v chotári tejto kysuckej dediny leží tzv. Trojmedzie, čo je bod stretu hraníc troch krajín: Slovenskej, Českej a Poľskej republiky. Ide o geografický fenomén, ktorý viac-menej symbolicky vyjadruje spojenie prihraničných regiónov v strednej Európe. Zachovalou kultúrno-historickou pamiatkou v Čiernom je neogotický Kostol sv. Ignáca z Loyoly, postavený v 19. storočí. Na lazoch však nájdeme mnoho rozsiahlych sakrálnych objektov, napr. kaplnky a kríže. V okolí pomerne rozsiahlej dediny sa nachádzajú aj pozostatky systému obranných valov těšinského panstva. Zvyšky opevnení vytvárali istý obranný systém chrániaci okolie Jablunkovského priesmyku. Nachádzame sa v jednom z najsevernejších kútov Slovenska, typických svojím chladnejším podnebí. Výnimočnosť tejto oblasti dokumentuje prítomnosť goralského etnika. Na druhej strane sa nám tu ponúkajú príležitosti pre pešiu turistiku v Kysuckých Beskydách, ktoré sa stali v minulosti vyhľadávanou oblasťou pre oddych alebo aktívny relax. Spomeňme napr. husté čučoriedie v okolitých smrekových lesoch, niekoľko hubárskych lokalít alebo výborne označené

a pomerne kvalitné cykloturistické trasy. Z vrcholu Tri kopce (823 m n. m.) možno dovidieť na rozsiahlu kopaničiarsku krajinu, takú typickú pre Kysuce. Tento vrch sa tak vďaka neskutočným výhľadom najmä pri západe slnka stáva turisticky významnou lokalitou.

Spoznávanie Horných Kysúc možno zakončiť v **Skalitom**, ktoré leží pri hranici s poľským Zwardoňom. Miestna časť Mýto sa dodnes intenzívne využíva ako hraničný prechod. V doline riečky Čierňanky je obec obkolesená pahorkatinným predhorím malebných Kysuckých Beskyd a posiatá kopaničiarskymi sídlami (kysucké lazy, osady). Jednolodový barokový Kostol sv. Jána Krstiteľa sa týči do výšky nad centrom Skalitého. Počas Vianoc tu miestni veriaci vystavujú aj krásny drevený betlehem. V dedine však nájdeme aj iné sakrálny objekty, napr. Kaplnka Povýšenia sv. Kríža či Kalvária Sedembolestnej Panny Márie, ktoré dodávajú pobytu v obci religióznejší, nábožnejší charakter. Veriaci si tu udržiujú silné nábo-

ženské tradície a dôkazom toho je viacero pútí. Folklorný festival Goralské slávnosti dotvára kultúrne tradície. Skalité žije bohatým spoločenským životom, ktorý je kontrastom k tvrdým životným podmienkam. Obec je spolu so Svrčinovcom a Čiernym súčasťou mikroregiónu Kysucký triangel. V zimnej sezóne ponúka Ski areál Skalité-Serafinov na slovensko-poľskom pohraničí pestré možnosti pre zjazdové lyžovanie s niekoľkými lyžiarskymi vlekmí. Ale vyznávači bežeckého lyžovania si tiež prídu na svoje, pretože Kysucká bežecká magistrála prechádza priamo okolo Skalitého. Návštevníka vítajú rôzne možnosti ubytovania v prekrásnej prírodnej scenérii, napr. ubytovanie v súkromí, penzióny a hotely. Na príľahlých pahorkoch existuje veľa vyhladkových bodov. Či už sú to hrebene Kysuckých Beskyd vrátane červenej značky vedúcej po štátnej hranici s Poľskom alebo len také potulovanie sa po malebnej krajinke. Do tejto časti Slovenska sa oplatí prísť v každom čase.

Bytča – kaštieľ a sobášny palác

K nezachovalejším renesančným stavbám na Slovensku patrí kaštieľ v Bytči, ktorý stojí na mieste pôvodného vodného hradu chráneného vodným príkopom blízko Váhu. Zámek byl sídlem thurzovské rodiny, která vlastnila mnoho hradů a která podporovala i renesanční umění.

Kromě zámku vystavěli také samostatnou budovu pro svatbu jedné z dcer Thurzy, tzv. svatební palác s portálem a okny. Obojí bohatě zdobeno sgrafitovými i figurálními motivy. Nádvoří zámku, do kterého se vstupuje masivním portálem pod věží, má dvouposchodové arkády a na stěnách prvního poschodí četné nástěnné malby antických hrdinů a některých vojevůdců. K vidění jsou zajímavé klenby, kozuby a komín s plastickou výzdobou. V současné době se v prostorách zámku nachází státní archiv.

Zalúbenci si môžu povedať svoje „áno“ v zrekonštruovanom Sobášnom paláci v Bytči zo 17. storočia, ktorý patrí medzi významné renesančné pamiatky v strednej Európe.

Sobášny palác, ktorý je súčasťou Kaštieľa v Bytči, patrí medzi najvýznamnejšie a architektonicky najpôsobivejšie renesančné stavby na Slovensku. Podľa projektu ho zrekonštruovali do podoby z roku 1601. Práve odvtedy

sa totiž datuje jeho stavba. Palác postavil uhorský palatín Juraj Thurzo a slúžil na svadby jeho siedmych dcér.

Sobášny palác v Bytči je súčasťou známeho zámockého areálu. Dokončený bol v roku 1601 a pravdepodobne ho stavali talianski majstri, ktorí pracovali i na Bytčianskom zámku. Postaviť ho dal palatín Juraj Thurzo, známy podporovateľ vzdelanosti. Stavba mala slúžiť predovšetkým pre

svadby jeho dcér. Svojim spôsobom je to unikátna stavba, pretože podobný veľký priestor sa v danej dobe na území Slovenska nevyskytoval. Svadobná sála má rozmery 34,5 x 12,5 m. Fasády boli bohato zdobené. Dominantu tvorí portál s erbami Juraja Thurzu a jeho druhej manželky Alžbety Czoborovej a nápis vo voľnom preklade, že palác dal postaviť na slávu svojich dcér. V roku 1856 objekt vyhorel a od tej doby sa datovalo i obdobie rôznych stavebných úprav a zmeny využitia.

Vďaka finančnej podpore Finančného mechanizmu EHP, Nórskeho finančného mechanizmu, štátneho rozpočtu Slovenskej republiky a zdrojov Žilinského samosprávneho kraja, sa podaril ojedinelý projekt, za pomoci ktorého novozrekonštruované

priestory paláca opätovne slúži svadbychtivým párom, ale aj širokej verejnosti na uspokojovanie a rozvíjanie spoločensko kultúrnych záujmov všetkých cieľových skupín návštevníkov objektu. Palác bol slávnostne otvorený 23. októbra 2009.

Sobášny palác je opradený mnohými legendami:

- Pohyboval sa tu napríklad Juraj Jánošík, ktorý slúžil v posádke u Juraja Thurzu a strážil celý kaštieľ, ktorého súčasťou bol aj sobášny palác. Okrem toho palác slúžil aj súdnictvu. Uskutočnil sa v ňom súd nad pomocníkmi Alžbety Báthoryovej, jednak tu bol sťatý Ficko a zároveň odsúdené aj jej pomocníčky, ktoré neskôr upáliť.
- Budova slúžila svojho času aj na uskladnenie rôznych potravín a komodít.
- Zaujímavosťou je, že Sobášny palác 4-krát vyhorel.
- Počas 2. svetovej vojny tu bola nemecká posádka. Na prízemí bol hangár s lietadlom.

Návštevníci sa všetko o histórii podrobne dozvedia zo stálej expozície, ktorá je nainštalovaná na prízemí Sobášneho paláca.

Tip na výlet – Súľovské skály

Súľovské skály je národní přírodní rezervace na Slovensku. Nacházejí se zhruba 20 km jihozápadně od města Žilina a jsou jedním ze tří geomorfologických podcelků Strážovských vrchů. Súľovské skály jsou tvořeny skalními věžemi a strmými bradly, které mají bizarní tvary. Nejznámějším útvarem je Gotická brána. Chráněným přírodním útvarem je také Šarkania diera, což je známé archeologické naleziště. Zajímavá je také hora Brada se svými věžovými skalami, která dosahuje nadmořské výšky 816 metrů. Súľovské skály jsou nejlépe dostupné z obce Súľov, kde je k dispozici i autokemp či restaurace. Vyhledávaným místem jsou také ruiny Súľovského hradu. Skrz Súľovské skály vede naučná stezka se 17 zastávkami. Zdejší skály jsou vyhlášeným místem i pro milovníky sportovního lezení.

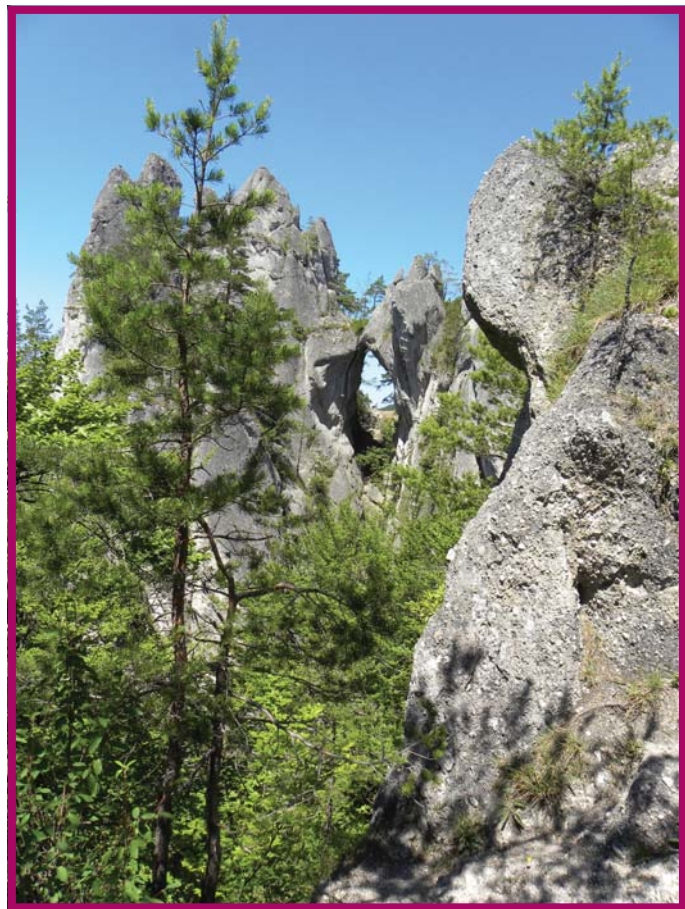
Tuto romantickou krajinu skalních měst s bizarními skalními věžemi, stovkami kamenných jehel, divokými soutěskami i strmými převisy, nad nimiž se tyčí zbytky skalních hradů, si pro svoje osobité kouzlo vybírají i filmaři. Právě tady se natáčely nejkrásnější přírodní scenérie krásné slovenské pohádky Král sokolů (Sokoliar Tomáš) a donedávna bylo možno na louce pod Roháčom spatřit filmaři postavený proutěný dům na kůlech, s nádhernou kulisou skalních věží na pozadí.

Súľovské skály spolu s dalšími dvěma geomorfologicky odlišnými skupinami Manínska vrchovina a Skalky jsou součástí horského celku Súľovských vrchů, nacházejících se jihozápadně od Žiliny. Celá oblast Súľovských skal

je pro svoji výjimečnou přírodní hodnotu vyhlášena přírodní rezervací.

Súľovské skály jsou tvořeny třetihorními vápencovými slepenci, skládajícími se z ohlazených valounů, spojených vápencovým tmelem, jejichž složení a charakter nemá jinde obdoby, a proto byla tato hornina specificky pojmenována jako súľovské slepence.

Erozí těchto hornin postupně vznikla naprosto ojedinělá zvláštní skalní seskupení věží, homolí a jehel, z nichž některé tvoří mimořádně krásné zajímavé tvary. Říčka Hradnianska svojí intenzivní erozivní činností vyhloubila v měkkých břidličnatých vrstvách širokou Súľovskou kotlinu, která je jednou z nejkrásnějších dolin

v Súľovských skalách. Tato dolina, která má mírně zvlněný pahorkovitý povrch, je obklopena dlouhým hřebenem s rozsetou hradbou slepencových skal, jimž vévodí rozeklané masivy vrcholů Brady, Súľova i Kalinkové.

Průlomovým údolím, kterým si potok Hradnianska otevřel cestu ze Súľovské kotliny ven k Váhu, se stala úzká Súľovské tiesňava, která je zároveň jediným příjezdovým místem do centra této lokality s obcemi Súľov-Hradná.

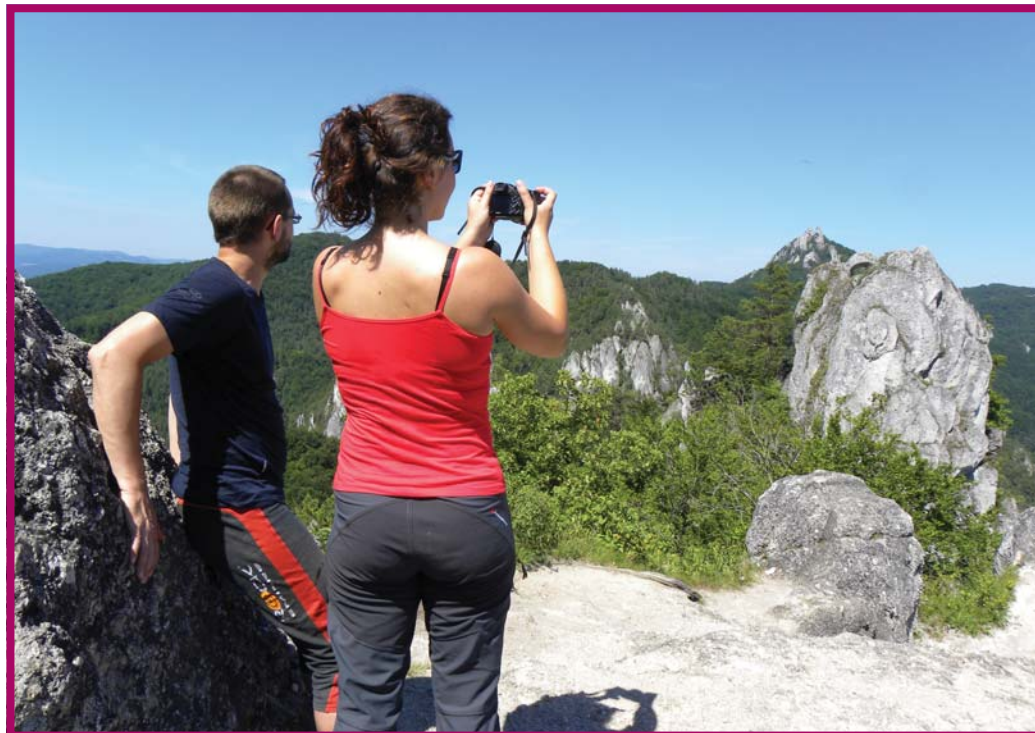
ZA NEJKRÁSNEJŠÍMI PŘÍRODNÍMI VÝTVORY V OKOLÍ SÚĽOVSKÉHO HRADU

Na tento velice hezký a zajímavý výšlap po snad nejkrásnějším hřebeni Súľovských skal se vydáme od rozcestníku značených turistických cest vedle parkoviště v Súľovské tiesňavě. Žlutě značená pěšina nás po několika stech metrech přivede na širokou polní cestu nad severozápadní částí obce Súľov, po níž pokračujeme podél zalesněného skalního hřebene, z něhož vystupují bílé zářící skalní věže různých tvarů. Po hodině poklidné chůze horním okrajem luk Súľovské kotliny docházíme k rozcestníku Lúka pod Roháčom, za nímž vstupuje žlutá značka do lesa. Nahoře na svahu

po pravé straně stával filmaři postavený sokolníkův dům, vysoko nad stromy přímo před námi se tyčí bizarní bílé skalní věže. Vcházíme na lesní cestu, která pomalu stoupá listnatým lesem do úzké soutěsky, sevřené vysokými skalními stěnami, před nimiž se ještě nachází po pravé straně místní odbočka k jeskyni Šarkania diera. Po zdolání kratšího kovového žebříku se dostáváme do nejužšího místa soutěsky, které prověří tělesné proporce i mrštnost procházejících turistů. Po úspěšném absolvování této sportovní vložky nás čeká krátký prudší výstup širokou zalesněnou kotlinou k velice zají-

mavému mohutnému skalnímu útvaru – Obrovské bráně, která je opravdu hodna svého názvu. Po obhlídce této největší skalní brány Súľovských vrchů nás čeká posledních pár metrů 280metrového převýšení do sedla Roháč-Čiakov (718 m n. m.), kam docházíme po tři čtvrtě hodince. Zhruba stejnou dobu pak budeme pokračovat po červené značce hřebenem kolem mnoha krásných skalních věžovitých útvarů, rozsetých pod dominantou severní části Súľovských skal, vrcholem Brada (816 m n. m.), do sedla pod Bradou. Při cestě se ze skalních vyhlídek otevírají úchvatné pohledy na malebnou Súľovskou kotlinu, sevřenou skalnatými hřebeny. Po červené značce pokračujeme ještě půlhodinku k rozcestníku Lúka pod hradom, kousek od něhož se nachází pramen pitné vody. Po zelené značce společně s naučnou stezkou nyní pomalu vystoupáme pěšinou, klikatící se strmými svahy skalního bradla Súľov, na jehož vrcholku se jako orlí hnízdo tyčí zbytky Súľovského hradu. Tento hrad, o němž první písemná zpráva pochází z r. 1193, plnil funkci strážního hradu na obchodní stezce Povážím. Po požáru v roce 1550 byl znovu opraven a dál plnil svoji funkci až do velkého zemětřesení v roce 1763, kdy byl značně poškozen a

začal chátrat. Hrad, z něhož se dochovaly již jen poměrně malé části, byl tvořen dolním a horním hradem, které byly spojeny chodbou, vytesanou do skály. Náramná panoramatická vyhlídka na celé široké okolí, která se nám naskytne z nejvyššího bodu hradu, rozhodně stojí za zastavení.

Od hradu poté pozvolna sestupujeme dál po zelené značce společně s naučnou stezkou hřebe-

nem kolem dalších skalních útvarů, bizarních slepencových věží i jehel, jakoby vymodelovaných z hrubého betonu. V místě, kde začíná pěšina již poněkud prudčeji klesat z hřebene, se dostáváme k neznámějšímu a jednomu z nejkrásnějších přírodních výtvarů Súľovských skal – Gotické bráně.

Brána, která je vysoká 13 metrů, dostala svůj název podle charakteristického lomeného oblou-

ku, připomínajícího gotický sluh. Pokud si ji chceme prohlédnout v celé její kráse, je dobré sejít od turistického označení několik metrů dolů mezi stromy, odkud se naskytne tolik typický pohled na tento krásný skalní výtvar. Od Gotické brány dál sestupujeme ještě asi půl hodinky dolů do Súľovské tiesňavy, k rozcestníku turistických značek, od něhož jsme před necelými pěti hodinami vyšli.

HŘEBENEM KEČKY VÝCHODNÍ ČÁSTÍ SÚĽOVSKÝCH SKAL

K vytvoření ucelené představy o krajině reliéfu Súľovských skal, zejména jejich severní části,

je dobré ještě absolvovat přechod hřebene, ohraničujícího Súľovskou kotlinu z východní strany.

Je třeba však předeslat, že cesta tímto asi 6 km dlouhým členitým skalnatým zalesněným hřebenem zabere kolem tří hodin střídavé chůze do kopce a z kopce.

Od parkoviště na návsi obce Súľov (400 m n. m.) vyjedeme silnicí po modré značce společně se žlutou, která se po chvíli u rozcestníku odpojí a pokračuje rovně (po ní se později vrátíme zpět), zatímco my odbočujeme mezi domky vlevo na polní cestu.

Cesta pokračuje loukami pozvolna nahoru k okraji lesa, odkud se otevírají pohledy na severní část hřebene Súľovských skal. Po půldruhé hodině vystoupáme lesní cestou k rozcestníku v Roháčském sedle (692 m n. m.), kousek od něhož se nachází lavičky s lesním oltářem. Odtud začíná cesta zeleně značenou pěšinou, táhnoucí se hřebenem nad Súľovskou kotlinou k jihu. Hřeben s místy vystupujícími skalisky je pokrytý listnatým lesem a poměrně dost členitý, a tak bude trvat asi hodinu, než dorazíme k nejvyššímu bodu tohoto hřebene – vrcholu Kečka (822 m n. m.). Z této skalní vyhlídky, na níž je upevněna i schránka s vrcholovou knihou, se otvírají široké výhledy na protilehlý horský hřeben, táhnoucí se od severu k jihozápadu, za nímž je možno spatřit vrcholek Velkého Manína.

Hluboko pod námi se rozprostírá Súľovská kotlina s obcemi Súľov a Hradná. Další dvě hodiny chůze zvlněným hřebenem nás čekají na přechod do sedla Pastúch, přičemž asi v polovině cesty se náhle při cestě odkryjí pro změnu výhledy k východu, na Žilinskou pahorkatinu, kde je na kopci možno spatřit i zříceninu hradu Lietava z r. 1241. Z výrazného zalesněného sedla Pastúch (621 m n. m.) pod vrcholem Tigríd, které slouží jako nejlehčí přechod z Rajecké kotliny do Súľova, se poté vydáme již po žluté značce pozvolna dolů cestou, která po chvíli vychází z lesa a pokračuje okrajem luk nad obcí Hradná až do 4,5 km vzdáleného Súľova, kde jsme za půldruhé hodinky. Loučíme se s nádhernými Súľovskými skalami, které jistě učarují každému milovníku přírody.

SDRUŽENÍ MĚST A OBCÍ

Brušperk

www.brusperk-mesto.cz

GPS: 49°42'0.387"N, 18°13'23.166"E

Město Brušperk leží uprostřed území mezi Ostravou, Frýdkem-Místkem a Novým Jičínem na obou březích řeky Ondřejnice v oblasti zvané Lašsko. Počátek historie města Brušperk je dán vydáním lokační listiny 6. prosince v roce 1269 olomouckým biskupem Brunem ze Schauenburka. Pro své malebné panorama je Brušperk nazýván Lašským betlémem. Z okolních kopců je

působivý výhled na kompletní panorama Beskyd s dominující Lysou horou na jihovýchodě a vrcholem Radhoště na jihu. Historickou část města na pravém břehu řeky Ondřejnice tvoří městská památková zóna. Brušperk spolu s ostatními městy a městečky měl na hukvaldském panství vyhraněnou úlohu střediska řemeslné výroby a směny v ohraničeném rámci panství.

Zajímavosti:

- Farní kostel sv. Jiří
- Socha sv. Jana Nepomuckého
- Boží muka
- Kaple sv. Antonín, sv. Spasitele, Bolestné Panny Marie, sv. Jana a Pavla-mučedníků
- 14 zastavení křížové cesty
- Galerie Výtvarného centra Chagall Brušperk
- Památník spisovatele Vojtěcha Martínka v Národním domě Brušperk
- Větrný mlýn holandského typu
- Brušperská přehrada

Volný čas:

- Městská knihovna
- Fotbalové hřiště
- Sportovní hala

Fryčovice

www.frycovice.cz

GPS: 49°40'26.4"N, 18°13'43.898"E

Fryčovice jsou středně velká obec v západní části frýdecko-místeckého okresu při hlavním tahu z Olomouce do Českého Těšína a dále do Polska. Patří k nejstarším osídlením hukvaldského panství – založil je olomoucký biskup Bruno ze Schauenburka kolem roku 1255. Osada dostala název Fritzendorf po svém lokátorovi, jež se podle všeho jmenovat Fritz. Nejstarší dochovaná jmenovitá zpráva o Fryčovicích pochází z roku 1267. Obec je dobře vybavena obchodní sítí a řadou drobných služeb. Víceúčelová hala a sportoviště dávají možnost sportovnímu vyžití po celý rok. Chov koní a jízdárna slouží místním občanům i turistům.

Nejvyšším vrcholem obce je kopec Sovinec, vysoký 354 m, který v současnosti slouží jako obora, ve které se chová stádo jelenů viržinských.

Tip:

Přes obec vede značená cyklistická stezka č. 6006, která je jedním z okruhů pro trekingová kola, vedoucí podhůřím Beskyd a okolo přehrady Olešná.

Zajímavosti:

- Kostel Nanebevzetí Panny Marie

Volný čas:

- Víceúčelová sportovní hala
- Krytý bazén
- Jízdárna

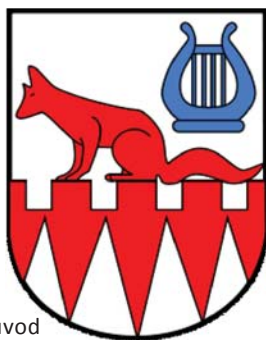
POVODÍ ONDŘEJNICE

Hukvaldy

 www.obec.hukvaldy.eu

 GPS: 49°37'25.551"N, 18°13'20.313"E

Obec Hukvaldy se nachází v západní části okresu Frýdek-Místek mezi okresním městem a Příborem u mezinárodní silniční trasy z Vídně do Krakova.

Obec má původ v obci Sklenov, s první písemnou zmínkou z roku 1294, a v obci Rychaltice, s první písemnou zmínkou z roku 1394. Dnešní Hukvaldy se skládají ze čtyř místních částí: Hukvaldy, Horní Sklenov, Dolní Sklenov a Rychaltice. Dominantou obce je zřícenina středověkého hradu. K Hukvaldům neodmyslitelně patří obora, která byla založena již v roce 1566, s překrásnými alejemi dubů, kaštanů a lip, je také domovem početného stáda muflonů a daňků.

Tip: Hrad Hukvaldy

První zmínka o hradu pochází z roku 1285. V následujících čtyřech staletích rozšířili olomoučtí biskupové Hukvaldy na mohutnou pevnost s pěti dělovými baštami, která se osvědčila při blokadě Dány a dvojím obležení Švédy v posledním období Třicetileté války. Po požáru roku 1762 hrad pustl. Dnes je částečně obnovenou hradní zříceninou, jednou z největších v České republice.

Volný čas:

- Amfiteátr
- Společenský sál
- Tenisové kurty
- Naučné stezky Hradní vrch
- Janáčkova lavička
- Palkovské hůrky

Zajímavosti:

- Kostel sv. Maxmiliána
- Kostel sv. Mikuláše
- Kaple sv. Ondřeje
- Hrad Hukvaldy – zřícenina
- Obora s letním amfiteátr
- Muzeum Leoše Janáčka
- Muzeum cínu
- Galerie Antonína Kročí
- Tropic Hukvaldy – exotické rostliny a zvířata
- Morový sloup v oboře
- Socha lišky Bystroušky
- Socha Panny Marie, sv. Floriána a Jana Nepomuckého na Podzámčí

Kateřinice

 www.katerinice.cz

 GPS: 49°40'2.561"N, 18°11'14.46"E

První zmínka o Kateřinicích je z roku 1358 jako o lénu olomouckého biskupství. Dnešní název obce Kateřinice existuje od roku 1872. Obec leží severně od města Příbora v okrese Nový Jičín.

Zajímavosti:

- Hasičská zbrojnice s věžními hodinami

Volný čas:

- Přírodní koupaliště Kateřinice
- Fotbalové a volejbalové hřiště
- Rybaření
- Obecní dům

Kozlovice

 www.kozlovice.cz GPS: 49°40'4.119"N, 18°11'14.312"E

Obec Kozlovice se nachází na úpatí Beskyd na protilehlé straně dominantního ondřejnického trojvrcholového masívu v údolí, kterým protéká řeka Ondřejnice, na trase mezi Frýdkem-Místkem a Frenštátem p. R. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1294. V letech 1731-1742 byl postaven Kostel svatého Michaela archanděla v těsné blízkosti stávajícího, z valné části dřevěného kostela, postaveného pravděpodobně okolo roku 1300. Obec obklopují mimo tři vrcholy Ondřejníků (Skalka, Vojvodka a Solárka) také Králova hora (hora bájných pokladů). Kozlovice jsou vesnicí s dlouhodobou tradicí společenského života a různorodou aktivitou občanů sdružených v řadě spolků, klubů a jiných občanských sdružení.

V současné době obec prožívá významný rozvoj podnikatelských aktivit, velmi často souvisejících s rozvojem cestovního ruchu.

Zajímavosti:

- Kostel svatého Michaela archanděla
- Skanzen Na Mlýně
- Areál Fojtství a Obecná škola
- Ranč Paint Horse

Volný čas:

- Skokanský areál na lyžích
- Velká a malá tělocvična
- Pingpongová herna
- Venkovní hřiště
- Víceúčelový relaxační sál

Tip: Skanzen Na Mlýně

Vodní mlýn z 16. století s 250 m dlouhým náhonem a plně funkčním mlýnským kolem byl rekonstruován a nyní slouží především jako hostinec a restaurace. Také zde naleznete muzeum mlynářských artefaktů a dobové expozice ze statků našich dědečků a kuchyní našich babiček. Součástí areálu Na Mlýně je rovněž část zvaná Kozlovický skanzen. Jde o soubor několika napodobenin malebných historických dřevěných staveb se sbírkami lidových řemeslných náčiní.

Krmelín

 www.krmelin.cz GPS: 49°43'52.591"N, 18°14'5.699"E

První zmínku o Krmelíně nacházíme v latinsky psané listině z roku 1447. Najdeme v ní slova „in villa Krmelyn“ (ve vesnici Krmelíně). V paskovské kronice je psáno, že ves Krmelín má zřídlo velice dobré pitné vody, u kterého zůstávají formani stát a krmí a napájejí své koně. Vedla tu totiž formanská cesta přes Hukvaldy, Brušperk, Starou Ves do Ostravy. Od slova „krmiti“ je prý totiž odvozen název vesnice. Obec se rozkládá na severovýchodě okre-

su Frýdek-Místek a hraničí s ostravskou aglomerací.

Zajímavosti:

- Kostel sv. Jana a Pavla
- Modlitebna Církve československé husitské
- Pomníky padlým v I. a II. světové válce

Volný čas:

- Tenisový areál
- Sportovní hala
- Bowling
- Turistická jízďárna
- Karate, futsal, házená

Palkovice

Obec Palkovice tvoří dvě části, Palkovice a Myslík, původně samostatné obce sloučené v roce 1980 v jeden celek. Nachází se ve východní části Moravskoslezského kraje, v předhůří Beskyd, v okrese Frýdek-Místek. Západní část obce lemuje pohoří Palkovické hůrky, ve kterém byla v roce 1969 zřízena přírodní rezervace o rozloze 18 hektarů. Obcí protéká říčka Olešná, na které byla na počátku 60. let vybudována stejnojmenná rekreační přehrada.

V Palkovicích je také sjezdovka s umělým osvětlením a umělým zasněžováním. Krásná okolní příroda a také blízkost přehrady Olešná nabízí mnoho příležitostí ke sportovnímu a turistickému využití.

Tip: Aquapark Olešná

Nabízí návštěvníkům rekreační a relaxační využití v krytém i letním aquaparku. Mohou zde využít bazén 28,5 x 18 m, obří tobogán 90 m, divokou řeku 23 m, vodní chrliče a děla, lavice a masážní trysky, houpací bazén, proudový kanál, perličkovou koupel, masáže nohou, whirlpool, šplhací síť, dětský nerezový bazén s vodními atrakcemi parní a infra kabiny, finskou saunu a řadu doplňkových služeb.

www.palkovice.cz

GPS: 49°37'48.008"N, 18°18'53.29"E

Zajímavosti:

- Kamenný kostel sv. Jana Křtitele
- Kaple sv. Mauritia
- Kaple Sedmibolestné Panny Marie
- Poutní místo Myslíkovské „Lurdy“
- Palkovické hůrky
- Vrch Kubánkov

Volný čas:

- Naučná stezka Palkovické hůrky
- Lyžařský areál
- Aromalázně a solná jeskyně
- Značené turistické stezky
- Krytý bazén
- Tenisové a volejbalové kurty
- Lovectví

Stará Ves nad Ondřejnicí

www.staraves.cz

GPS: 49°43'40.432"N, 18°11'18.191"E

První zmínka o Staré Vsi nad Ondřejnicí je v závěti olomouckého biskupa Bruna z Schaumburka z roku 1267, ještě pod názvem Brunswerde. Známkou jejího rozvoje se stává právo užívat vlastní obecní erb se zlatou růží, přidělený obci roku 1536 olomouckým biskupem Thurzem. Nejvíce obec v minulosti pozna-

menala vláda slezského rodu Syrakovských z Pěrkova. Dokladem ctivosti i úspěšnosti rodu je historická dominanta obce – překrásný zámek.

Malebné přírodní scenerie, bohatý společenský život, cenné historické památky – kvůli tomu všemu vybízí Stará Ves k návštěvě, kterou lze spojit s poznáním blízkého i vzdálenějšího okolí.

Zajímavosti:

- Kostel svatého Jana Křtitele
- Kaplička sv. Vendelína
- Zámek
- Památník válečným obětem
- Rybníky

Volný čas:

- Sportovní hala s venkovním asfaltovým hřištěm
- Naučná stezka Proskovické louky
- cykloturistika

Lhotka

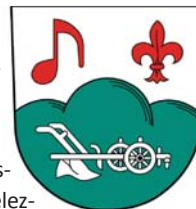

www.obec-lhotka.eu

GPS: 49°35'49.138"N, 18°17'52.252"E

Obec Lhotka leží na svazích Ondřejníku – hory, která, ač osamocená, je součástí Moravskoslezských Beskyd. Ve Lhotce se zpráva o jejím založení nezachovala, nesporným faktem je pouze skutečnost, že obec existovala již před rokem 1359 a že byla založena na zákupním právu. Památkou na historii obce je kaple Navštívení Panny Marie, dva železné kříže z frýdlantských hutí a několik dochovaných roubených stavení. Lhotka se nachází v krásné hornaté krajině a je hojně navštěvována turisty, kterým je určena bohatá nabídka pěších, cyklistických a běžeckých tras jak na vrchol Ondřejníku, tak do centrálních částí Beskyd. Na hřebtech hor, ze kterých se otevírají uchvacující výhledy, se nachází několik kvalitně vybavených horských chat a zařízení pro agroturistiku.

Staříč

www.obec-staric.cz

GPS: 49°41'7.973"N, 18°16'26.303"E

Obec Staříč, dnes hornická obec, jež se nachází v předhůří Beskyd, byla dříve zemědělskou. První zachovaná písemná zmínka o obci je z roku 1258, avšak archeologické nálezy z roku 1906 potvrzují, že území obce bylo obydleno již dříve. Původ jména osady Staříče je odvozen od osoby zvané Stařek nebo Stařík. V roce 1901-1902 provedl francouzský podnikatel Chanov průzkumné vrty, a to byl prvopočátek těžby černého uhlí.

Tip: Důl Paskov ve Staříči – Cvičná štola

Jedná se o uměle vybudovaný podpovrchový důl s ukázkovou štolou a venkovní skanzen důlních vozů a lokomotiv. Ve 150 m dlouhých chodbách jsou vybudována pracoviště pro těžbu černého uhlí jako ve skutečném dole. Je velice zajímavým místem pro veřejnost.

Zajímavosti:

- Kostel Nalezení svatého kříže
- Důl Paskov ve Staříči – Cvičná štola
- Rašeliniště, lom a pískovna

Volný čas:

- Kulturní dům
- Fotbalové hřiště
- Rozhledna Okrouhlá s vyhlídkovou plošinou ve výšce 30 m
- Naučná stezka Okrouhlá
- CHKO Kamenná

Zajímavosti:

- Kaple Navštívení panny Marie – z roku 1844
- Litinové kříže u kaple a u fojtství č.1 – odličky z frýdlantské hutí

Volný čas:

- Sportovní areál Kuřín – tenisové kurty, tělocvična

Tip: Sochovy národopisné slavnosti

Od roku 1936 zde působila národopisná skupina, která si později dala název Pilky. Pod vedením V. Sochy nacvičovali nová programová čísla, pravidelně vystupovali ve Strážnici, naposled v roce 1966. V minulosti se konaly národopisné slavnosti v letech 1961 a 1964 za účasti několika souborů. Na tuto tradici navazuje Lhotka až v roce 1995, kdy na podnět starosty obce Josefa Krpce byla uspořádána folklorní slavnost k připomenutí 25. výročí úmrtí V. Sochy. Na počest sběratele lidových písní a tanců z okolí Ondřejníku, zakladatele a dlouholetého vedoucího folklorního souboru Pilky Vincence Sochy se pořádají každým rokem koncem srpna ve Lhotce pod Ondřejníkem Sochovy národopisné slavnosti. Na slavnostech vystupují dětské folklorní soubory i soubory dospělých.

Sochovy národopisné slavnosti

Na počest bývalého řídícího učitele, vlastence, sběratele lidových písní a tanců z okolí Ondřejníku, autora národopisných scén, divadelních her, rukopisů pana Vincence Sochy (1903-1970) jsou každoročně konány koncem srpna ve Lhotce Sochovy národopisné slavnosti, sponzorované mimo jiné ministerstvem kultury i Sdružením měst a obcí Povodí Ondřejnice.

Nečekejte megalomanskou akci, ale můžete si zde každý rok připomenout, odkud vyrůstají kořeny místních tradic. V příjemném prostředí pod nedalekým Ondřejníkem se v přírodním amfiteátru v areálu školy dobře sedí a povídá s přáteli, hlad a žízeň zaženete u stánků s občerstvením.

Hlavními organizátory jsou Klub žen a Obecní úřad ve Lhotce v čele se starostkou paní Růženu Kopčákovou. Slavnosti vznikly především z podnětu tanečnicků souboru PILKY, kterým je už dnes něco kolem šedesáti let. Tito lidé začínali jako mladí nadšenci v souboru, který založil právě Vincenc Socha. Chodil daleko po vesnicích kolem hory Ondřejník nebo pod hradem Hukvaldy a od zpěváků sbíral lidové tance a písně. Vydal několik sešitků s popisem a notovými záznamy.

Sběratel lidových písní a tanců pan Vincenc Socha se narodil 9. ledna 1903 ve Štramberku, zemřel 2. 6. 1970 ve frýdecké nemocnici. Svůj život prožil ve Lhotce, kde také v r. 1936 založil národopisný sobor Pilky. Pan Socha byl řídícím učitelem lhotecké školy, národopisný pracovník, tělovýchovný, osvětový a politický činitel a funkcionář,

přítom člověk hluboce věřící. Byl vlasteneckým kantorem, snažil se v mládeži i dospělých rozvíjet vztah k lidovému umění. Byl autorem i režisérem národopisných pořadů a scén, například Valašská svatba, dožínky, Kácení máje, Zrušení roboty, Pod májem, Dožatá, divadelních her Krajánkova nevěsta, pohádka Vánoční dar, Pán hor, Radostné mládí, Srdce z pouti. Největší a svým rozsahem neuvěřitelná práce Sochova tkví ale ve sběru lidových písní a tanců z obcí Kozlovice, Měrkovice, Lhotka, Myslík, Pstruží, Kunčice p. O., Čeladná, Frýdlant n. O. a dalších. Celkem zapsal na 1 200 písní a na 160 tanců a tanečních variant. Své sběry připravoval k publikování, ale podařilo se mu vydat vlastním nákladem pouze 1. díl (30 tanců), další byly vydány až v r. 1975 (50 tanců) a 1986 (62 tanců). Tyto tři sbírky valašských tanců využívají národopisné soubory v celém širokém okolí dosud. Z rozsáhlé sbírky lidových písní dosud vydala obec Lhotka tři sešitky: Lidové písně ze Lhotky pod Ondřejníkem od Marie Tobolové – I. svazek, Lidové písně zpod Ondřejníka od manželů Kalusových – II. svazek a Lidové písně zpod Hukvald od Anežky Šenkové – III. svazek.

Jeho zásluha spočívá právě v tom, že se taneční a písňová tradice beskydského kraje může přenášet prostřednictvím národopisných souborů z generací dob minulých na generace přítomné i budoucí.

Medzi Súľovom a Hričovom

Medzi Súľovom a Hričovom nájdete veľa miest, ktoré sa oplatí navštíviť či už z dôvodu splynutia s divokou prírodou ako turista (hňlný reliéf a hlboké lesy) alebo dotknutia starých miest ako historický bádateľ (hrady a rozstratené pôvodné drevené domy).

Ak prejdeme autom z Žiliny približne 15 km smerom na Bratislavu, po diaľnici sa pohodlne dostaneme do **Bytče**. Z historického hľadiska je toto mesto dominantné svojim kaštieľom z čias feudalizmu, architektonicky pravdepodobne najpôsobivejším na Slovensku. Bol sídlom uhorského palatína Juraja Turza, ktorý bol po panovníkovi najvyšším krajinským hodnostárom, zástupcom kráľa takmer vo všetkých oblastiach štátnej správy a súdnictva. Juraj Turzo sa preslávil tvrdým odbojom proti tureckým hordám v 15. a 16. storočí. Objekt bol neskôr majetkom Esterházióvcov a nakoniec v rukách miestneho veľkopodnikateľa Poppera. Podľa neho sa až dodnes nazýva i miestny pivovar. Bytča bola v stredoveku dôležitým obchodným uzlom, pretože sa tu spájajú cesty od Kysúc a Turca, resp. Žiliny zo severovýchodu, Moravy na severozápade a Trenčína, resp. Bratislavy na juhozápade. Renesančný kaštieľ je v súčasnosti využívaný ako sídlo Štátneho oblastného archívu. V zrekonštruovanom Sobáššom paláci pochádzajúcom z roku 1601 sú umiestnené expozície Považského múzea Žilina. Dnes má tento palác, pôvodne určený najmä na hostiny a slávnosti rodiny Turzovcov, podobu zo 17. storočia. S kaštieľom sa

spája aj slávne meno slovenského legendárneho hrdinu Juraja Jánošíka. Traduje sa, že tu slúžil ako strážny vojak a práve z bytčianskeho zámku sa dal neskôr na zbojnícke chodníčky. Podobne ako Žilina, aj Bytča bola oddávna pod pruským vplyvom. Dôkazom je námestie štvorcového pôdorysu lemované arkádami (klenbami) z čias baroka. Mesto je aj východiskovým bodom pre pešiu turistiku do Javorníkov (CHKO Kysuce). Ide najmä o príťažlivú oblasť Makova a pestrých turistických trás v neďalekom i vzdialenejšom okolí. Atraktivitu mesta zvyšuje aj blízkosť Súľovských vrchov s jedinečnými skalnými formáciami (z obce Hrabové alebo Hlboké nad Váhom).

MEDZI SÚĽOVOM A HRIČOVOM

Juhozápadný okraj Euroregiónu Beskydy predstavuje pomerne pestrú časť okolia Žiliny. Už od staroveku je tento kraj známy osídlením a lužickou kultúrou. Dôkazom je obec **Hôrky**, len pár minút cesty autom smerom na západ od krajského mesta. Nachádza sa tu i slovanské mohylové pohrebisko. V minulosti sa obyvateľstvo živilo najmä obchodom s drevom a poľnohospodárstvom. V súčasnosti sú Hôrky atraktívnou suburbánnou lokalitou a veľmi príjemným prostredím pre bývanie v blízkosti Žiliny.

Neďaleko ležia **Brezany**, kde možno navštíviť tradičné slovenské drevené domy. Chov dobytka a obchod s koňmi znamenali hlavný zdroj obživy pre ľudí v minulosti. V blízkom okolí obce sa pre cyklistov ponúkajú vynikajúce podmienky – mnoho poľných a lesných ciest, či chodníkov. Taktiež je možné dostať sa bicyklom až ku Lietavskému hradu, jednej z najvýznamnejších historických pamiatok žilinského okresu.

V západnej časti Žilinskej kotliny sa nachádza i **Bitarová**. Táto poľnohospodárska obec sa prvýkrát písomne spomína už v 14. storočí

(1393). V stredoveku bola súčasťou lietavského panstva, ktorého zručianiny sú v súčasnosti považované za najrozsiahlejšie na Slovensku. Okrem toho sa predpokladá, že samotný hrad bol rozlohou druhý najväčší v krajine. V tomto období bola Bitarová zničená vpádom Tatarov. Obec, so svojou centrálnou polohou, obklopená Súľovskými vrchmi a zvlnenou pahorkatinou, je akoby predurčená na rozvoj cykloturistiky. Počas nenáročných cyklotúr sa môže návštevník pokochať úžasnými výhľadmi na scenériu Javorníkov a Kysuckej vrchoviny zo severu, Žilinskej kotliny a Malej Fatry na východe a Súľovských vrchov z juhu.

Ďalej, smerom na diaľničné dopravné spojenie, sa nachádza i **Ovčiarsko**. Pochádza už z 13. storočia a patrí tak medzi najstaršie obce v regióne. V roku 1289 sa písomne spomína pod názvom Olcharzk. Na rozdiel od Brezian či Bitarovej, Ovčiarsko patrilo pod správu Hričovského hradu. Podobne ako susedné obce, aj tu bolo základom obživy poľnohospodárstvo. Naviac, obyvateľstvo bolo známe chovom oviec a výrobou šindľov. Dnes je Ovčiarsko súčasťou turistickej trasy (červená značka), ktorá vedie zo Žiliny cez Hradisko a Hričovský hrad až do Súľovských vrchov.

Ak budeme autom pokračovať ďalej do údolia Váhu, na jeho najsevernejšom ohybe sa na ľavej strane najdlhšej slovenskej rieky nachádza **Horný Hričov**. Prvá písomná zmienka o tejto obci pochádza už z roku 1208. V 20. storočí bola v blízkosti obce postavená rovnomenná (Hričovská) priehrada. Táto spolu s Váhom poskytuje množstvo príležitostí pre amatérsky rybolov. Z obce je dokonalé dopravné napojenie na diaľnicu spájajúcu Žilinu s Bratislavou. Nielen pre miestnych obyvateľov, ale aj návštevníkov ponúka Horný Hričov zaujímavé kultúrne a športové podujatia počas celého roka.

Hričovské Podhradie predstavuje svojou polohou východisko pešej turistiky v Súľovských vrchoch (červená značka) zo severnej strany. NPR Súľovské skaly znamená jedinečné skalné formácie zlepcov, ktoré v minulých geologických obdobiach zvetrali do rozličných útvarov – veží, ihiel a homolí. V rezervácii možno nájsť popri množstve lesnej zveri aj početné druhy vzácných karpatských endemitov. Nad obcou sa ako dominanta vypína Hričovský hrad pochádzajúci približne z 13. storočia. Zachovali sa už len ruiny tohto stredovekého sídla. Avšak výhľady na Žilinu, na okolitú zvlnenú pahorkatinu a do Považského podolia sú úžasné. Na horizonte sa nám ponúkajú Javorníky a Kysucká vrchovina, ďalej na východe zase Malá Fatra. Obec je bohatá na prírodné krásy. Dôkazom môže byť aj dodnes zachovaná PP Hričovská skalná ihla, ktorá sa nachádza na rozhraní medzi údolím Váhu a severným okrajom Súľovských vrchov. Je to pravý podmorský koralový útes. Podobnou lokalitou je aj PP Hričovské rífy (podmorské vápencové útesy so zachovalými paleontologickými nálezmi v podobe koralov).

Ak pokračujeme z Hričovského Podhradia po ceste 2. triedy na juhovýchod, za malú chvíľku dorazíme do obce **Paština Závada**. V stredoveku bola súčasťou bytčianskeho panstva. Nad obcou stojí drevená zvonica z 19. storočia. Do Súľovských vrchov odtiaľto vedie mnoho les-

ných ciest. Táto lokalita je neobyčajnou knihou prírody, kde sa snúbi krása s jedinečnosťou. Za zmienku stoja unikátne skalné útvary, ktoré dostali podľa svojho špecifického tvaru aj zvláštne pomenovania, napr. Gotická brána, Sova, Mních. Návštevník sa tu môže často zatúlať v hlbokých a tichých lesoch. Dobré podmienky pre cykloturistiku sú umocnené aj niekoľkými motokrosovými možnosťami.

Keby sme sa autom vrátili na hlavnú cestu a smerujeme na Považskú Bystricu, po niekoľkých minútach obídeme Súľovské vrchy zo severozápadnej strany a odbočíme doľava na **Jablonové**. Táto obec leží priamo pod Súľovskými vrchmi a je východiskovým bodom pre pešiu turistiku do tejto hornatej oblasti (zelená značka). Turistický chodník vedie priamo na hrad Súľov. Hrad v minulosti patril medzi dôležité opevnenia s vynikajúcou polohou. Pochádza približne zo začiatku 15. storočia. Počas pomerne búrlivej histórie panstva sa však do dnešných dní zachovali len zvyšky hradných múrov.

Z obce Jablonové pohodlne prejdeme do malebnej dedinky **Súľov-Hradná**, ktorá leží učopená v kotlinke Súľovských vrchov, najsevernejšieho výbežku CHKO Strážovské vrchy. Nad obcou sa okrem mnohých skalísk týčia zo severozápadu aj ruiny kedysi slávneho hradu Súľov. Patril medzi najvýznamnejšie strážne hrady historického regiónu horné Považie. Samotná obec sa písomne prvýkrát spomína už v roku 1193, čo zvyšuje jej historický význam. V obkolesení sa týči NPR Súľovské skaly – skalné monumenty a tiesňava vytvorená eróznou činnosťou v paleogénnych zlepcoch. Nachádza sa tu mnoho nádherných morfológických útvarov so vzácnou faunou a flórou. Všetko možno zblízka pozorovať, ak vystúpime po turisticky

pestrých trasách na náučný okruh ku hradu Súľov spojený s neuveriteľnými výhľadmi. Najvyšším vrcholom tejto časti je Brada (816 m n.m.). Z oblasti Súľovských skál pokračujú turistické chodníky viacerými smermi: na Žilinu, do príľahlých obcí na občerstvenie alebo po zelenej značke do vzdialenejšej Rajeckej doliny. Súľovské vrchy navyše poskytujú pestré možnosti skalolezectva. Niektoré lokality sú dokonca považované za jednu z najnáročnejších výstupov. Okrem toho sa v obci nachádza i dobre vybavený autokemping, ktorý výborne posluží ako základňa pre výstupy do hôr alebo na skaly.

Hrad Hukvaldy

739 46 Hukvaldy

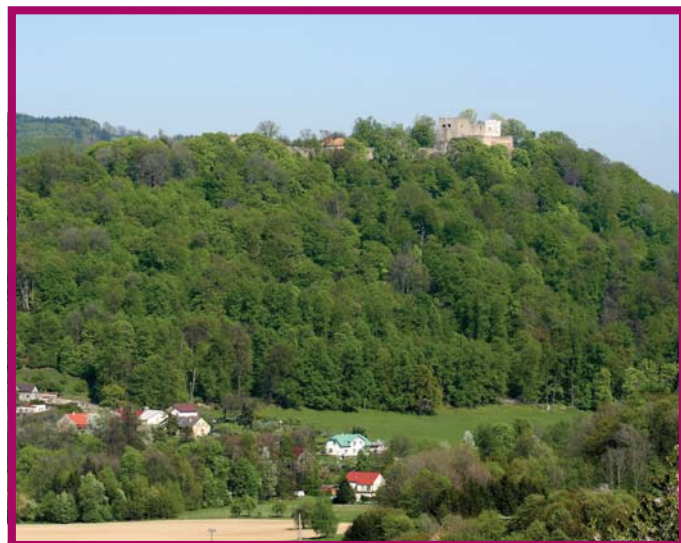
+420 558 699 323

www.janackovy-hukvaldy.cz

První zmínka o hradu pochází z roku 1285. V následujících čtyřech staletích rozšířili olomoučtí biskupové Hukvaldy na mohutnou pevnost s pěti dělovými baštami, která se osvědčila při blokadě Dány a dvojnásobném obležení Švédy v posledním období Třicetileté války. Po požáru roku 1762 hrad pustl. Dnes je částečně obnovenou hradní zříceninou, jednou z největších v České republice. Siluetu hradu určují dlouhé hradební zdi přerušované baštami, které převyšují zbytky obytných budov. Do hradu se vchází branou v šikmé hradební zdi přes příkop s nezbytným padacím mostem. Vnitřní hrad tvoří tři křídla budov, spojená obvodní hradbou s věží. Ve východním křídle jsou dochovány přízemní místnosti. Západní sloužilo jako biskupská rezidence. K procházkám poslouží rozsáhlá obora, v níž našel inspiraci i český hudební génius Leoš Janáček. V přílehlé obore se v přírodním amfiteátru pravidelně koná Mezinárodní hudební festival Janáčkovy Hukvaldy. V amfiteátru byla uvedena všechna Janáčkova operní díla, opery Bedřicha Smetany i Antonína Dvořáka. Byla zde také hrána opera Nabucco Giuseppe Verdiho.

Tipy na výlety

Zámek ve Staré Vsi nad Ondřejnicí

Upoutá už z dálky zářící zdobenou fasádou. Znalci a milovníci umění ocení jeho slohovou čistotu, která jej řadí k architektonickým klenotům renesančního stavitelství na severní Moravě a ve Slezsku.

Sídlem majitelů vsi byla původně středověká tvrz. Změnu přinesl až příchod pana Jaroše Syrakovského, vrchnostenského úředníka na Hukvaldech, roku 1559. Ten se rozhodl vybudovat pohodlné a výstavné rodinné sídlo, jak tehdy velel duch renesanční doby. Vznikl tak třípodlažní zámek s téměř čtvercovým půdorysem, s vnitřním malým nádvořím zdobeným otevřenými arkádami a představenou věží. Stavba probíhala asi v letech 1565-70. Na otcovo dílo navázal syn Ctibor, komorník biskupa Viléma Prusinovského z Víckova a nejvyšší písař markrabství moravského. Jeho postavení a finanční možnosti mu umožnily zámek asi v letech 1574-1578 dostavět a zejména vyzdobit – po italském vzoru a zřejmě i s přispěním italských kameníků a malířů – kamennými interiérovými portály a sgrafitovou výzdobou. Sgrafitáři využili kombinace psaníčkového sgrafita s tvorbou figurální. Můžeme tak sledovat výjevy z bible, zachycení epizod z bojů s Turky i vyobrazení šlechticů. Lunetová římsa je zdobena freskovou malbou. Podobu obou stavitelů zámku zachytili neznámí kameníci v pískovcových figurálních náhrobcích umístěných v nedalekém kostele svatého Jana Křtitele.

Od začátku 17. století vlastnil zámek na tři století rod Podstatských. Kolem roku 1690 a znovu roku 1704 postihl budovu požár. Při opravách byla poškozená sgrafitová výzdoba překryta jednoduchou omítkou a věž završena cibulí. Teprve popis z roku 1916 znovu upozornil na existující sgrafitovou výzdobu, která se objevila pod opadávající omítkou. Budova byla ve zchátralém stavu, navíc při osvobození obce v závěru 2. světové války shořela barokní cibule s věží a byla nahrazena stanovou stříškou. Teprve v roce 1953 započala oprava a obnova budovy, zejména sgrafit. Po dvou dalších restaurátorských zásazích a stavebních úpravách zámek i přílehlý park slouží v plné kráse.

Galerie Antonína Kroči

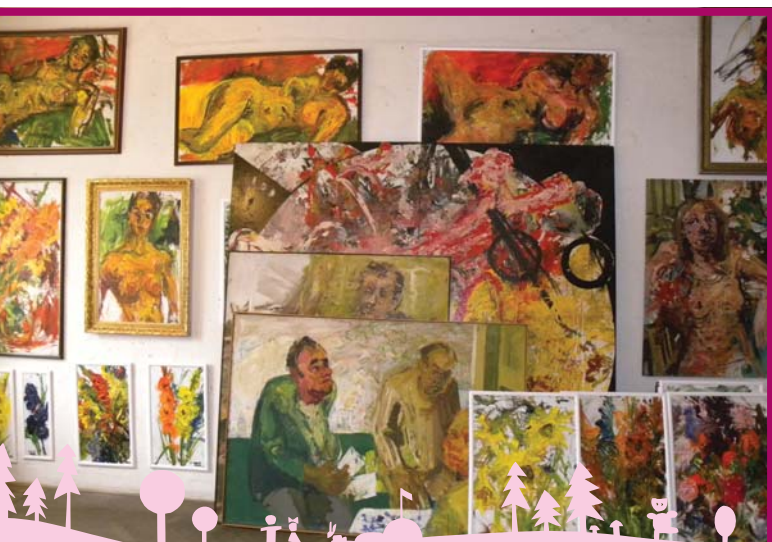

Hukvaldy - Rychaltice

www.antoninkroca.cz

Galerie, výstavní síň, prodej exponátů. Obrazy Antonína Kroči, Milady Políánové, Jany Kročové-Valčíkové a plastiky Antonína Kroči mladšího.

Galerie Výtvarného centra Chagall

 Národní dům v Brušperku,
Nám. J. A. Komenského 9, Brušperk
 www.chagall.cz

Výtvarné centrum Chagall, které zahájilo činnost 10. září 1990, patří k nejstarším soukromým galeriím v Ostravě. Ve svých osmi galeriích v Ostravě, Karvině, Brušperku a Čeladné prezentuje díla předních českých a zahraničních autorů.

Hukvaldská heraldická galerie

 Hukvaldy, Hukvaldy č. p. 30
 www.hhg.cz/kontakt

Posláním Hukvaldské heraldické galerie je zpopularizování heraldiky. Široká veřejnost má možnost seznámit se s tématy přibližujícími ať již státní, městskou, rodovou či církevní heraldiku. Každý druhý či třetí měsíc je zahájena nová výstava týkající se heraldiky, historie a souvisejících témat.

Areál Fojtství – Valašský pivovar Kozlovice

 Areál Fojtství a Obecná škola, Fojtství 1
 www.relaxvpodhuri.cz/cz/obecna-skola

Z hospodářských budov fojtství vznikly velmi atraktivní prostory se zachovanými cihlovými klenbami. Interiér je doplněn historickými předměty, působivou sbírkou pivních džbánů.

V areálu původního fojtství se nachází muzeum Obecná škola, které nabízí tři stálé expozice. Nejrozsáhlejší – Obecná škola – návštěv-

níka okouzlí autentickou atmosférou vesnické malotřídky spolu s kabinetem a bytem učitele z přelomu 19. a 20. století. V podkroví je umístěna sbírka sakrálního umění s gotickými exponáty i lidovou sakrální tvorbou.

Areál Na Mlýně – Muzeum Kozlovice

 Kozlovice 130
 www.namlyne.cz

Areál Na Mlýně, který je vystavěn kolem budovy vodního mlýna, vzpomínaného již v roce 1581, nabízí nejen pohoštění krajovými specialitami, stylové ubytování a projížďky kočárem, ale i pohled do vesnického života v minulosti. Lidová architektura staveb, jejich interiéry vybavené originálními předměty, užívanými v minulosti v zemědělství i při práci řemeslníků, navozují neopakovatelnou atmosféru. Součástí areálu Na Mlýně je rovněž část zvaná Kozlovický skanzen. Jde o soubor několika napodobenin malebných historických dřevěných staveb se sbírkami lidových řemeslných náčiní.

Muzeum cínu

 Hukvaldy, Hukvaldy č. 110
 www.relaxvpodhuri.cz/cz/muzeum-cinu-hukvaldy/

Na konečné Podhoráčku na Hukvaldech nabízí nenápadné Muzeum cínu expozici asi 200 cínových předmětů z produkce tuzemských i zahraničních dílen. Nejstarší z artefaktů jsou z přelomu 17. a 18. století a celá sbírka dokumentuje projevy tohoto uměleckého řemesla v předmětech každodenního života (ryté mysy a talíře, konvice, holby, svícny, transportní láhve na pivo či víno) nebo jako součásti výbavy zbraní, až po předměty religiózní, například závěsné kroupky.

Památník Leoše Janáčka

 Hukvaldy, Hukvaldy 74
 www.janacek-nadace.cz

Naučná expozice odkazuje ke skladatelským pobytům na Hukvaldech. Veřejnosti slouží také audiovizuální místnost v 1. poschodí; zde si návštěvníci mohou poslechnout špičkové nahrávky Janáčkových skladeb či zhlédnout hudební filmy o skladatelově životě a díle. Historická část památníku sestává ze tří místností v přízemí domku. Zde je uchováván původní interiér domu, včetně vybavení z dob Janáčkovy užívání.

Památník Vojtěcha Martínka

 Brušperk, Nám. J. A. Komenského 9
 www.brusperk-mesto.cz

Stálá expozice o životě a díle tohoto významného brušperského rodáka. Dr. Vojtěch Martínek byl pedagog, spisovatel, literární kritik a významný představitel kulturního života na Ostravsku. Součástí památníku je také expozice věnovaná dalším významným rodákům: hudebnímu skladateli Jožkovi Matějovi, učiteli a hudebnímu skladateli Františkovi Palkovskému, výtvarnému umělci Bohumilu Fialovi, režisérovi a dramatikovi Vilému Vitekrovi, dirigentu Vladimíru Matějovi, herci Adolfu Králi a Vladimíru Petrovskému. Pro širokou veřejnost je také zpřístupněna obrazová galerie.

Partneři projektu:

Region Beskydy

Zájmové sdružení
právnických osob
Náměstí Svobody 6
738 02 Frýdek-Místek
Česká republika

Tel: +420 739 203 934

e-mail: valaskova.dagmar@beskydy-info.cz

www.regionbeskydy.cz

**REGION
BESKYDY**

Združenie Regi3n Beskydy

Mestský úrad v Žiline
Námestie obetí komunizmu 1
011 31 Žilina
Slovenská republika

Tel: +421 417 235 564

Fax: +421 417 235 564

e-mail: beskydy@zilina.sk

www.beskydy.sk

Beskydské informační centrum

Frýdek-Místek:

Náměstí Svobody 6
Tel.: +420 558 646 888
info@beskydy-info.cz

Zámecké náměstí 1257
Tel.: +420 558 438 391
frydek@beskydy-info.cz

Frýdlant nad Ostravicí:

Hlavní 308
Tel.: +420 558 676 909
frydlant@beskydy-info.cz
www.beskydy.com

SDRUŽENÍ MĚST A OBCÍ POVODÍ ONDŘEJNICE

K náměstí 22
739 44 Brušperk
tel.: 558 666 461

